

KOLEKTYVINIS DARBAS

LIETUVOS KP ANYKŠČIŲ RAJONO KOMITETO IR
RAJONO LIAUDIES DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Anykščiai

1981 m.

sausio

17 d.

Seštadienis

Nr. 7 (4200)

Kaina 2 kap.

Eina nuo 1948 m.

PARTIJOS PLANAI — MŪSŲ PLANAI

Socialistiniam lenktyniavimui — nauja užmoji

TSKP CK projekte partijos XXVI suvažiavimui „Pagrindinės TSRS ekonominio ir socialinio vystymo kryptys 1981—1985 metais ir laikotarpiui iki 1990 metų“ yra pabrėžiama, kad reikia „visokeriopai remti tarybinių žmonių socialinio bei gamybinio aktyvumo didinimą ir socialistinio lenktyniavimo plėtojimą“.

X-ajame penkmetyje „Gintaro“ kolūkio partinė, profesijinė organizacija, ūkio valdyba didelį dėmesį skyrė socialistinio lenktyniavimo plėtojimui, kovos už komunistinę pažūrą į darbą propagavimui. Kiekvieną ketvirtį pas mus susumuojami socialistinio lenktyniavimo rezultatai, išaiškinamas geriausias gamybinio sektoriaus kolektyvas, kuris apdovanojamas ūkio pereinamąja raudonąja vėliava ir pinigine premija. Taip pat išaiškinami geriausi gamybininkai pagal profesijas, jiems įteikiami

prizai ir piniginės premijos. Moraliniams socialistinio lenktyniavimo nugalėtojams skatinimui ūkyje yra įsteigta 30 pereinamųjų prizų. Kolūkio socialistinio lenktyniavimo komisija, kuriai vadovauja ekonomistė R. Meškauskaitė, kartu su profesijų komiteto nuolatos tobulina lenktyniavimo nuostatus. Taip antai, 1980 metais, sukaupus mažiau, negu ankščiau pašarų, susidarė nelengvos sąlygos gyvulių žiemojimui. Todėl stengiamės labiau skatinti žmones, nukreipti jų pastangas ieškoti vidinių rezervų pieno gamybai didinti. Kas dešimt dienų susumuojami melžėjų socialistinio lenktyniavimo rezultatai ir, atsižvelgiant į pieno primelžimo padidinimą, lyginant su praėjusių metų tuo pačiu laikotarpiu bei praėjusia dekada, išaiškinamos nugalėtojos. Geriausiai padirbėjusiai melžėjai mokama 20 rub., antrą vietą užėmusiai — 15 rub. Ir visoms kitoms melžėjoms, padidinusioms pieno primelžimą, kas

dešimt dienų išmokama po 10 rub. pinigines premijos. Kolūkyje 305 dirbantieji yra iškovoję komunistinio darbo spartuolių vardus, už šį garbingą vardą kovoja 425 kolektyvo nariai ir 19 gamybinių padalinių.

Su dideliu gamybiniu pakilimu mūsų kolūkiečiai svarstė TSKP CK projektą partijos XXVI suvažiavimui. Siam tikslui ūkyje buvo suorganizuoti 5 cechinių partinių organizacijų atviri susirinkimai, kuriuose dalyvavo 69 TSKP nariai ir 290 nepartiniai kolūkiečiai. Taip pat buvo surengti pirminės jaunimo organizacijos ir profesijų sąjungos narių susirinkimai. Nagrinėjant TSKP CK projektą, 35 kolūkiečiai pasisakė, pareiškė savo mintis ir pasiūlymus.

Mechanizatorius J. Jurgelaitis nurodė, kad Valstybinio gamybinio techninio žemės ūkio aprūpinimo komiteto Nemenčinės dirbtuvės nekokybiškai suremontuoja traktorių variklius. Taip pat šis mechanizatorius kalbėjo, jog sunku įsigyti raktų

komplektus technikos remontui atlikti. Suvirintojas A. Maldžius pageidavo, kad ateityje būtų galima įsigyti šios profesijos žmonėms pritaikytų spec. drabužių.

Svarstant TSKP CK projektą, kolūkiečių susirinkimuose buvo aptariamos gamybinės užduotys ir priimami socialistiniai įsipareigojimai. 1981 metams įsipareigojama iš kiekvieno hektaro prikultti po 30 cent grūdų, prikasti po 190 cent bulvių, po 230 cent šakniavaisių. Taip pat įtempti ir mobilizuojantys įsipareigojimai priimti gyvulininkystės srityje. Mėsos numatyta 100 ha žemės ūkio naudmenų pagaminti po 200,1 cent, pieno — po 545 cent.

Ūkio propagandistai, politinformatoriai ir agitatoriai, aiškindami kolūkiečiams TSKP CK projekto svarbiausius teiginius, sieja juos su vietos faktais, stengiasi skatinti žmonių gamybinių ir visuomeninių aktyvumą.

V. Krasauskas

„Gintaro“ kolūkio pirminės partinės organizacijos sekretorius

LKP Anykščių rajono komiteto II plenumas

Užvakar įvyko LKP Anykščių rajono komiteto II plenumas, kurio darbe greta LKP rajono komiteto narių ir kandidatų į narius bei Revizijos komisijos narių, dalyvavo rajono įmonių, organizacijų, mokyklų ir ūkių vadovai, pirminių partinių organizacijų sekretoriai.

Plenumas apsvaistė klausimą „Dėl TSKP CK projekto „Pagrindinės TSRS ekonominio ir socialinio vystymo kryptys 1981—1985 metams ir laikotarpiui iki 1990 metų“ ir rajono partinės organizacijos uždavinių“.

Pranešimą šiuo klausimu plenumė padarė LKP Anykščių rajono komiteto pirmasis sekretorius J. PESECKAS.

Diskusijose dėl pranešimo dalyvavo K. Staro kolūkio pirminės partinės organizacijos sekretorius R. NAVASINSKAS, Anykščių sviesto gamyklos direktorius J. RASTENIS, „Lenino keliu“ kolūkio pirmininkas A. SLAVENSKAS, vyno pramonės gamybinio susivienijimo „Anykščių vynu“ priėmėja-pridavėja A. SKAPIENĖ, rajono Liaudies švietimo skyriaus vedėjas V. PLUKAS, rajono Žemės ūkio valdybos viršininko pavaduotojas P. MARCIUKAS, laikraščio „Kolektyvinis darbas“ redaktorius ST. VINCIONAS.

Svarstyta klausimu plenumas priėmė atitinkamą nutarimą.

Apsvarstius organizacinius klausimus, plenumas patvirtino LKP Anykščių rajono komiteto organizacinio-partinio darbo, ideologinio darbo ir žemės ūkio ekonomikos komisijas.

„K. d.“ inf.

Spartuolišku darbu

Sėkmingai dešimtojo penkmčio paskutiniuosius metus užbaigė „Anykščių šilėlio“ kolūkio gyvulininkystės darbuotojai. Įvykdyti praeitų metų mėsos ir pieno pardavimo valstybei planai su papildoma užduotimi. Darbščiosios melžėjos Danutė Sriubienė, Anelė Korsakienė iš kiekvienos prižiūrimos karvės primelžė daugiau kaip po 4200 kg pieno.

Apsvarstęs „Pagrindinės TSRS ekonominio ir socialinio vystymo kryptys 1981—1985 metams ir laikotarpiui iki 1990 metų“ ir joms pritaręs „Anykščių šilėlio“ kolūkio darbuotojų karvių fermos

kolektyvas priėmė socialistinius įsipareigojimus vienuoliktąjį penkmčio pirmiesiems metams. Sios fermos karvių melžėjos įsipareigojo iš karvės primelžti po 3820 kg pieno, 1980—1981-ųjų metų žiemojimo laikotarpiu — 2730 kg.

I partijos rūpestį pakelti tarybinių žmonių pragyvenimo lygį melžėjos atsiliepia spartuolišku darbu. Šiomis dienomis pirmaujančios fermos melžėjos Danutė Sriubienė, Anelė Dilienė iš kiekvienos prižiūrimos karvės melžia po 8—9 kilogramus pieno.

R. Jočys

Traktorių remontą — iki TSKP XX suvažiavimo

Levaniškio kolūkio mechanizatoriai jau paruošė pavaros darbus žemės ūkio inventorių. Apleikiant grafiką, kokybiškai atremontuotos visos dvylika sėjamųjų, plūgų, kultivatorių. Technikos remonte sparta pasižymi Antanas Blauzdys, Vladas

Bielūnas. Bronius Maskoliūnas ir kiti mechanizatoriai.

Kaip papasakojo ūkio vyr. inžinierius Robertas Laurenčikas, levaniškio mechanizatoriai iki TSKP XXVI suvažiavimo atidarymo dienos pasirūpė atremontuoti visus traktorius. E. Junius

Deputatų akiratyje — gerbūvio kėlimas

„Pagrindinėse TSRS ekonominio ir socialinio vystymo kryptyse 1981—1985 metams ir laikotarpiui iki 1990 metų“ yra pabrėžiama, jog atsakingas vaidmuo, įgyvendinant partijos numatytus planus priklauso Liaudies deputatų taryboms.

Anykščių apylinkės deputatai giliai supranta visus tuos uždavinius, kurie nubraižyti Pagrindinių kryptų projekte. Šis svarbus dokumentas skatina apgalvoti, peržvelgti tuos darbus, kuriuos atlikome per praėjusį penkmetį ir nubrėžti kryptingą veiklos gaires ateičiai. Norėčiau pakaibėti vienu labai aktualiu deputatams klausimu, kaip per praėjusį penkmetį pakilo mūsų apylinkės žemdirbių gerbūvis, išaugo buities kultūra. Išties, daug pasikeitimų įvyko apylinkėje.

Stai Elmininkų bandymų stoties eksperimentiniame ūkyje, „Anykščių šilėlio“ kolūkyje smarkiai išaugo gyvenamųjų namų statyba, suprojektuota ir pradėdama užstatyti gyvenamaisiais namais „Puntuko“ kolūkio Slavėnų gyvenvietė.

Elmininkų bandymų stoties eksperimentinio ūkio Naujųjų Elmininkų gyvenvietė yra viena stambiausių ne tik apylinkėje, bet ir rajone. Todėl neatsitiktinai gyvenvietė

suskirstyta net atskiromis gatvėmis. Sioje gyvenvietėje vis daugiau ir daugiau ūkių pareiškia norą apsigyventi. Ir suprantama — jauki, patogiai suprojektuota. Be to, netolimoje ateityje bus išasfaltuota, į gyvenamuosius namus įvestas vandentiekis, sutvarkytas, apželdintas gyvenvietė su Elmininkų bandymų stoties centrinio pastato jungiantis parkas.

Labai gražiai tvarkoma ir „Anykščių šilėlio“ kolūkio Keblonų gyvenvietė. Prieš pat Naujuosius metus gyvenvietės gatvės buvo padengtos asfaltu. Išasfaltuota ir Burbiškio gyvenvietė. Be abejo, gražinimui ribų nėra. Gražės gyvenviečių estetiškas vaizdas sekantiame penkmetyje, pakils gerbūvis, sanitarinė kultūra, vis gilesnės šaknis įleis grožis tiek aplinkoje, tiek žemdirbių buityje.

Kuriant jaukumą gyvenvietėse ir sodybose, labai patarnauja kasmet organizuojami tradiciniai paveldingiausios sodybos apylinkėje konkursai. Jau dešimčiai apylinkės gyventojų sodybų Anykščių apylinkės LDT vykdomojo komiteto sprendimu pripažintas pavyzdingos sodybos vardas.

Rvskius pėdsakus praėjusį penkmetį paliko, lengvinant apylinkės žmonių darbo są-

lygas. Tai ypač akivaizdu „Anykščių šilėlio“ kolūkyje ir Elmininkų eksperimentiniame ūkyje. Išliko nauji gamybiniai pastatai, stoji rikiuotė karvių kompleksas „Anykščių šilėlio“ kolūkyje, pakilo mechanizacijos lygis. Niekur fermose nebėra rankinio melžimo. Fermų darbuotojams įrengti jaukūs poilsio kambariai. Sudarytos žemdirbiams puikios sąlygos pakeliauti, dalyvauti kolektyvinėse turistinėse kelionėse po Tarybų Sąjungą, išvykti su turistiniu keliaapiu ir į užsienį. Apylinkės ūkių žemdirbiai dažnai naudojami gydomaisiais ir poilsiniais keliaapiiais į sanatorijas, poilsio namus.

Zmogui neužtenka vieno duonos kąsnio. Todėl ne nuostabu, kad žemdirbių kultūriniai poreikiai auga. Apylinkės Tarybos deputatai, ūkio valdybos deda visas pastangas, kad ateityje žemdirbių gyvenimas dar labiau gerėtų, gražėtų. Stai Burbiškioje yra pradėti statyti nauji kultūros namai, į kuriuos daugiau atvyks dirbti kultūros darbuotojai, dar labiau suaktyvės kultūrinis gyvenimas, turiningesnis taps vietos žemdirbių laisvalaikis.

D. Adomaitienė

Anykščių apylinkės Liaudies deputatų tarybos vykdomojo komiteto pirmininkė

Geriausią rajoninio susivienijimo „Zemūktechnika“ Penionių remonto dirbtuvių gamybinių tarpe visada minimas šaltkalvis remontininkas Slusys Sereika. Darbo veteranas remontuoja grūdinių kultūrų nuėmimo kombainų darbinis mazgas, dienos užduotį viršija 20—30 procentų. Apie St. Sereiką gerai atsiliepia ir darbo draugai — daugeliui jų jis tikras stropumo, pareigingumo, darbštumo pavyzdys.

J. Junevičiaus nuotr.

ATSKLEISTI REZERVUS, NESITAIKSTYTI SU TRŪKUMAIS

Planuodami ateities perspektyvas, žmonės visada linkę apžvelgti praeityje nuveiktus darbus, įvertinti pasiekimus, mokytis iš klaidų, nesėkmių. Tad ir Anykščių statybos ir remonto valdybos darbuotojai, svarstydami TSKP CK projektą, nemažą kalbėjo apie tai, kaip kolektyvui sekėsi vykdyti dešimtojo penkmečio užduotis. Praėjusiam penkmetyje atliktų darbų rezultatais SRV kolektyvas iš tiesų turi teisę didžiuotis. Šios valdybos statybininkų rankos išmūrėjo daug daiktų, erdvių pastatų, puošiančių rajono centrą ir kolūkių gyvenvietes, pastatė ir įrengė gyvenamuosius namus, kuriuose atšventė įkurtuves šimtai anykščių. Penkmečio statybos programą valdybos kolektyvas įvykdė bemaž trimis mėnesiais anksčiau numatyto laiko. Šių pasiekimų pagrindas — daugelio valdybos darbininkų nuostatus, dirbus, darnus sutarimas ir tarpusavio parama, gera specialistų, visuomeninių organizacijų iniciatyva, diegiant technikos naujoves, plečiant socialistinį lenktyniavimą. Atsakingiausiose statybvų baruose pavyzdį darbininkų kolektyvui rodė komunistai. Sukaupę teigiamą patirtimą darbų organizavimo, jų kokybės gerinimo ir kitose srityse SRV partinė organizacija pasiryžusi ir toliau ryžtingai pritaikyti, sprendžiant naująsias penkmetyje iškilusias uždavinius. O jie iš tiesų nemaži: rangos darbų programa, lyginant su X penkmečiu, per vienuoliktąjį išaugs 700 tūkstančių rublių ir pasieks 8,4 milijono rublių apimtį. Rajono centre bei apylinkėse valdybos statybininkams teks įvesti rikiuotėn nemažą gyvenamųjų namų, buitinių aptarnavimo, gydymo ir kultūrinės paskirties pastatų.

Atvirame parliniame valdybos komunistų susirinkime, politinio švietimo mokyklos užsiėmimuose, pokalbiuose su politinformatoriais ir agitatoriais SRV žmonės kalbėjo apie tai, jog dešimtojo penkmečio užduotis jie būtų vykdę dar sparčiau ir sėkmingiau, jei statybų aikštelėse reikartais nebūtų stigę medžiagų ir konstrukcijų, jei pagalbinės gamybos barai būtų geriau mechanizuoti. Šiuos ir kitus trūkumus, statybininkų nuomone, reikia ryžtingiau išgyvendinti nuo pat naujojo penkmečio pradžios.

Valdybos administracija yra pasiryžusi šiame penkmetyje iš pagrindų rekonstruoti statybų užnugarį — pagalbinės gamybos cechus. Todėl juose bus mechanizuota daugelis darbų, iki šiol atliekamų rankomis, padidės darbo našumas.

Tačiau kai kurių problemų valdybos kolektyvas vien savo jėgomis nepajėgė išspręsti. Viena jų — pertrūktai tiekiant į aikšteles statybines medžiagas. Apie tai kalbėjęs vyr. inžinierius komunistas Albertas Miškinis siūlė šalį negerovei įveikti du kelius. Gal būtų, prieš pradėdant statybą, reikia iš anksto su-

komplektuoti jai reikalingas konstrukcijas ir medžiagas. Jei tokio rezervo sukaupti neįmanoma, tai medžiagos turi būti tiekiamos statybininkams tiksliai pagal grafiką.

Inžinierė Dana Niaurienė susirūpinusi kalbėjo apie būtiniausių darbo apsaugos priemonių stoką. Sunku įsigyti suvirintojams reikalingų spec. kostiumų, skydelių, akinų, dielektrinių pirštinių. Neužtenka įrangos, dirbant su kėlimo mechanizmais. Visų šių priemonių gamybą neatidėliotinai reikia didinti, kad statybose triūšiantys žmonės galėtų dirbti iš tiesų saugiai.

Valdybos gamybinio skyriaus viršininkas Gintautas Parnavas kritikavo projektavimo įstaigų darbuotojus už tai, kad projektinėje dokumentacijoje taikomi sustambinti arba kompleksiniai įkainiai. Išsifruoti šiuos įkainius, detalizuoti pagal atskiras darbu operacijas nelengva, nes trūksta atitinkamos informacinės literatūros. Projektuotųjų darbų, taikant kompleksinius įkainius, parengė, bet statybininkai dėl to turi papildomų rūpesčių.

Dabar valdyboje, kaip ir kitose organizacijose, įdiegiamas brigadinės rangos metodas. Tačiau, vyresn. ekonoministės Vandos Kučienės nuomone, reikėtų supaprastinti šiam tikslui skirtos techninės dokumentacijos pa-

ruošimą. Daugiau darbo šia linkme galėtų atlikti projektuotojai.

Kadru inspektore komunistė Irena Karablikova kalbėjo apie tai, jog šiame penkmetyje reikėtų daugiau dėmesio skirti turiningo statybininkų poilsio organizavimui. Valdybos žmonės ypač pagėdauja atostogas praleisti poilsio namuose kartu su šeimomis, tačiau šeimyninių kelialapių dar gaunama nedaug. Stokojama ir kelialapių į sanatorijas.

Valdybos darbininkai, jų tarpe staliaus komunistas Viktoras Kozlovas, pareiškė priekaištus prekybos darbuotojams. Nenormalu yra tai, kad kartais rajono parduotuvėse pritrūksta paprasčiausių ūkinių, pramoninių prekių. Darbininkai siūlė sustiprinti prekybos įmonių darbo kontrolę.

Visi SRV kolektyvo nariai, pasisakę susirinkimuose, vieningai pritarė TSKP CK projekto teiginiams. Žmonės įsitikinę, jog šiame penkmetyje gamybos užduotis sėkmingiau vykdys padės valdymo metodų tobulinimas, spartesnis socialinių problemų sprendimas. Pritardami partijos planams, statybininkai pasiryžę savo energiją, kūrybinę mintį nukreipti tam, kad objektuose sparčiau būtų įdiegiamos technikos naujovės, augtų darbo našumas.

D. Binkys
„K. d.“ koresp.

LIAUDIES UNIVERSITETŲ DARBĄ GERINANT

Pasakoja rajoninės Liaudies universitetų tarybos mokslinė sekretorė A. Taurelienė

Anykščių rajono Liaudies universitetų taryba savo veiklą organizuoja, remdama TSKP CK nutarimais „Dėl tolesnio ideologinio, politinio-auklėjamojo darbo gerinimo“, „Dėl paskaitinės propagandos būklės ir priemonių jai pagerinti“, bei LKP CK nutarimu „Dėl liaudies universitetų tolesnio vystymo ir vadovavimo jiems tobulinimo“.

Prieš kurį laiką, perorganizavus rajono Liaudies universitetų struktūrą, buvo įkurti 4 liaudies universitetai: platus profilio, pedagoginių žinių, žemės ūkio ir „Sveikatos“. Toks perorganizavimas įgalino geriau vadovauti atskirų liaudies universitetų veiklai, labiau diferencijuoti mokymo programas, įvairinti mokymo formas ir metodus. Visi keturi liaudies universitetai jungia 23 fakultetus, 48 filialus ir 87 skyrius. Klausytojų gretose daugiau kaip 11 tūkstančių anykščių.

Pats skaitlingiausias yra platus profilio Liaudies universitetas. Jo sudėtyje — teisinių žinių, muzikos, bibliotekų, klubinio darbo, kino meno, techninės pažangos ir kokybės valdymo, jaunimo globotojų, dorovinių santykių ir komunistinės moralės ir kiti fakultetai. Šio liaudies universiteto darbe plačiai taikomi praktiniai užsiėmimai, rengiami klausytojams susitikimai su respublikos mokslininkais, revoliucinių kovų dalyviais, organizuojami kino filmų ir spek-

taklių aptarimai. Gilią tradicijas universiteto veikloje turi teisinių žinių fakultetas, į kurio užsiėmimus pakviečiami kvalifikuoti teisininkai. Vidaus reikalų skyriaus darbuotojai. Dorovinio auklėjimo ir komunistinės moralės fakulteto taryba savo klausytojus komplektavo iš vaikų darželio darbuotojų personalo ir tėvų tarpo, užsibrėždama savo pagrindiniu uždaviniu geriau propaguoti socialistinį gyvenimo būdą, kultūringos buities normų diegimo ir kitus aktualiausias uždavinius.

Ekskursijų vadovų, klubinio, bibliotekų darbo fakultetai savo užsiėmimų metu daug dėmesio skiria klausytojų kvalifikacijos kėlimo klausimams aptarti.

Muzikos fakultetui vadovauja G. Jašmanavičienė. Greta organizuotų įdomesnių renginių ne taip seniai šio fakulteto klausytojams buvo organizuota paskaita-koncertas tema „Muzika mūsų gyvenime“. Renginyje dalyvavo respublikos nusipelnusi artileristė R. Tamulevičiūtė, artistai V. Prudnikovas, V. Bakula, atlikėjai U. Jogelaitė, J. Bialobžeskis. Koncerto metu skambėjo populiarios užsienio ir lietuvių kompozitorių dainos.

Vis naujas priemones veiklai tobulinti kasmet stengiamasi taikyti „Sveikatos“ fakultete, kuriam vadovauja gydytoja A. Tutkutė. Fakulteto klausytojams paskaitos skaitomos pagal atskiras grupes: žemdirbiams, pramonės darbuotojams ir jauniui. Šios grupės sudarytos K. Staro kolūkyje, Elmininkų bandymų stotyje, Sodininkystės tarybiname ūkyje, vyno pramonės gamybiname susivienijime „Anykščių vynas“, MSMV, „Spartako“ fabrike, Troškūnų profesinėje technikos mokykloje, rajono vidurinėse mokyklose. Daug dėmesio skiriama sveikatos apsaugos, buities kultūros propagavimui, sanitarinei kultūrai kelti.

Žemės ūkio liaudies universitetui vadovauja rajono Žemės ūkio valdybos viršininko pavaduotojas P. Marciukas. Klausytojų gretose

— 482 žmonės. Universitetas jungia tris fakultetus. Viena iš jų mokosi ūkių vadovai, o antrame — žemės ūkio specialistai, padainių vadovai, fermų vedėjai ir kiti vidurinėsios žemės ūkio grandies darbuotojai. Trečiajame — jaunimo globotojų fakultete mokosi žemės ūkio pirmūnai ir darbo veteranai. Pastarieji įgyja nemažai vertingų pedagoginių, psichologinių žinių, kaip reikia dirbti su kė tik atėjusiais į gamybą jaunais žmonėmis, kaip bendrauti su jais ir perteikti savo darbo patirtį.

Pedagoginių žinių universitetas yra vienas iš gausiausių rajone klausytojų skaičiumi, jungiantis 4925 žmones. Jam vadovauja Liaudies švietimo skyriaus darbuotoja, LTSR nusipelnusi mokytoja S. Vazbutienė. Didelis dėmesys pedagoginiam švietimui skiriamas J. Bilūno, Anykščių II, Troškūnų, Svėdasų, Kavarsko vidurinėse mokyklose. Universitetas turi du fakultetus: pedagoginės patirties ir tėvų fakultetą. Pedagoginės patirties fakultetas jungia vadovaujančius mokyklų darbuotojus. Tėvų fakultetas — įvairių moksleivių amžiaus grupių tėvus. Jame tėvai išgirsta daug naudingų pedagoginių žinių apie vaikų dorovinį, estetinį auklėjimą, profesinį orientavimą. Įdomus užsiėmimas šiame mokymosi sezone fakulteto klausytojams buvo surengtas vaikų dorovinio auklėjimo temomis. Apie pradinį klasių moksleivių dorovinį auklėjimą šeimoje, spalūnų ir pionierių veiklos panaudojimą moksleivių doroviniam auklėjimui pasakojo pedagogė S. Kiaučionienė, V. Rudokienė. Anykščiuose buvo organizuota tėvų ir pedagogų konferencija profesinio orientavimo klausimais. Konferencija turėjo tikslą plačiau informuoti pedagogus ir tėvus apie darbininkų ir žemdirbių profesijų ypatumus ir liaudies ūkio poreikius.

Liaudies universiteto veikloje mokymosi sezonas dar tik įpusėjo. Todėl kiekvieno universiteto klausytojų laukia dar daug vertingų pasikaitų, renginių, susitikimų su kvalifikuotais specialistais.

MELIORATORIŲ VADOVAS

Penkiolika gyvenimo metų Leonas Valaika pasiskyrė nelengvai melioratoriaus profesijai. Pavelkėtas iš jaunų dienų darbštumas, kruopštumas padėjo įsisavinti melioratoriaus darbą. Žiūrėdamas į sutvarkytus javais vilnijančius laukus, matydavo ir savo darbo dalelę, jausdavo, kad jo profesija taip reikalinga žemei ir žmogui. Mintys skrisdavo keletą metų į priekį. Matydavo savo nusausintuose laukuose žaliuojančius javus, įrengtas vešlias ganyklas ir širdyje palikdavo gera, džiugu. Tuoj galvodavo apie rytdienos darbus, apie naujus objektus, į kuriuos teks vykti.

Darbai sekė vienas po kito ir šimtai hektarų gamtos valioje buvusių plotų jo vadovaujamų vyrų triūso dėka tapo derlingais. Savo pavyzdžiu ugdydamas jaunuosius kadrus, darbų estafetę perdavinėjo jiems. Ir pats nepastebėjo, kaip pabalo plaukai, kaip prabėgo jaunystė. Net nepagalvojo apie kitais metais artėjantį 60-metį. Rūpinosi, ar gerai įrengtas drenažas, ar gera jo kokybė? Juk viskas priklauso ir nuo jo — meistro. Leonas — patyręs meistras, sumanus meistras vadovas. Ir geras žmogus. Visada ramus, taktiškas, greit randančias kalbą su darbininkais, sugebančias jiems vadovauti. Myli, gerbia melioratoriai savo vadovą. Darbe jis pats sau tei-

J. Zvirbilo nuotraukoje: Leonas Valaika.

sėjas. Visada reiklus, nenuolaidus. Už tai susumuojant socialistinio lenktyniavimo rezultatus tarp meistrų, jo vadovaujama meistrų dažnai užima prizines vietas. Kokybiškiausiai įrengdavo drenažą jo vadovaujamos daugiakaušų ekskavatorių grandys.

Kavarsko baro vadovas B. Laurikėnas pagrįstai didžiuojasi turėdamas tokį meistrą. Gerbia jį už darbščias rankas, jautrią širdį, pareigingumą, sąžiningumą. Neveltui Leonas Valaikos nuotrauka patalpinta MSMV garbės lentoje.

A. Verikienė

MIKSTUOSE IR RAJONUOSE

(Praneša vietiniai laikraščiai)

PARTIJOS PLANŲ ĮKVEPTI

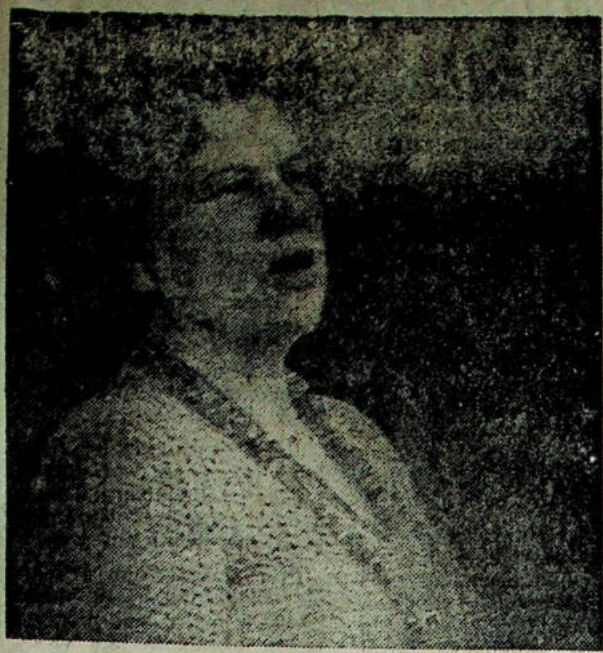
Visuose Mažeikių naftos perdirbimo gamyklos statytojų ir gamybininkų kolektyvų padalinuose, rašo „Pergalės vėliava“, nuodugniai svarstomos TSKP CK partinio Pagrindinės kryptys vienuoliktajam penkmečiui, numatomos priemonės, kaip sėkmingiau įgyvendinti partijos keliamą užduotį — padidinti respublikoje naftos perdirbimą 4 kartus. Atsižvelgiant į sukaupę patirtį, statybininkai dabar sudaro konkretų darbų grafiką, kad artimiausiais metais būtų atiduota naudoti antroji gamyklos eilė, kaip to reikalaujama TSKP CK projekte. Ši statyba kainuos apie 50 milijonų rublių.

PIRMAUJA LAUREATO GRANDIS

Sunku drenuoti Siaurės Lietuvos molynus lietingais metais, bet daugiau kaip šimtas Joniškio MSV darbuotojų baigė penkmetį, gerokai viršiję darbų užduotis. Socialistiniame lenktyniavime pirmąja melioratorių grandis, vadovaujama TSRS valstybinės premijos laureato A. Tamulio. Per penkerius metus, praneša „Tarybinis balsas“, ji turėjo įrengti 360, o atidavė naudoti 634 kilometrų drenažą, ir dabar jos darbo kalendoriuje — 1984 metai.

(ELTA)

KOLEKTYVINIS
DARBAS

J. Biliūno vidurinės mokyklos rusų kalbos ir literatūros mokytoja Jonė Marčiukienė didžiąją laisvalaikio dalį skiria savišlavimui. Ji Anykščių kultūros rūmų mišraus choro solistė, vokalistė, dainuojanti šiame kolektyve nuo jo susikūrimo dienos.

Jonė Marčiukienė sėkmingai pasirodė Rokiškio kultūros rūmuose vykusiame lietuvių liaudies dainų ir instrumentinės muzikos atlikėjų televizijos festivalio „Pavežio zonos ture. Dainininkė bei Anykščių kultūros rūmų birbynų trio (vadovas V. Siaučiūnas) pakviesti dalyvauti trečiajame festivalio ture, kuris vasario pirmąją vyks Vilniuje, televizijos studijoje.

J. JUNEVICIAUS nuotraukoje: dainuoja Jonė Marčiukienė.

„Verpetas“ koncertuos Suvažiavimų rūmuose

Per visas žiemos moksleivių atostogas nuo ryto iki vakaro Anykščių kultūros rūmuose netilo muzika. Net 19 „Verpeto“ porų buvo išsikovojusios teisę dalyvauti respublikiniame moksleivių pramoginių šokių konkurse „Baltijos gintarėliai-81“. Šokėjai negailėjo nei jėgų, nei laiko, kad tik kuo sėkmingiau pasirodytų konkurse tarp iš kitų respublikų bei užsienio atvykusių šokėjų porų.

Ir štai išlieči sūraus prakaito lašai atnešė anykštėnams didžiulį laimėjimą džiaugsmą. Keturiuose grupėse varžėsi šokėjai ne tik iš mūsų respublikos, bet ir iš Rygos, Talino, Minsko, Bialystoko, Maskvos. Visose grupėse anykštėnai buvo tarp prizininkų.

I stipriausių respublikos dešimtuką vyresniųjų „D“ klasėje pateko S. Stepukas ir L. Bartaševičiūtė. „C“ klasėje R. Kirvelis ir D. Michelevičiūtė varžėsi dėl I-V vietos ir iškovojo ketvirtąją vietą. „E“ klasėje (vienintelė pora iš rajono) R. Meškauskas ir J. Paulavičiūtė klasikiniuose šokiuose iškovojo ketvirtą vietą, o Lotynų Amerikos šokiuose — šeštą vietą. Jiems buvo įteiktas geriausios rajonų poros prizas.

Respublikos prizininkais jaunesniųjų „D“ klasės grupėje tapo penktokas A. Budreika ir ketvirtokas E. Kuzmaite. Jie buvo apdovanoti jauniausios ir geriausios poros prizų. Ketvirtokas D. Duknauskas ir trečiokė A. Maksvytytė šiame konkurse iškovojo trečią vietą ir bu-

vo apdovanoti prizininkų diplomais. Teisėjas iš Lenkijos Mikalojus Požarskis savo kalboje apie mažuosius Anykščių šokėjus pasakė: „Žiūrint į šiuos vaikus verkti norisi. Juk jie dar tik vaikai, o čia po tris, keturis, penkis, net ir daugiau kilometrų tenka sukti kone kiekvienam savišlavimui. Ir jie ateina. Ateina senukai pensininkai. Kai atsiranda rogių kelias, atvažiuoja į roges pasikinkę arkli. Ateina ir tie, kurie per dieną dirbo lauke ir fermoje, net ir tie, kurie sugrįžta iš darbo Utenos gamyklose. Jeigu neateis kuris, žino — rytojais dieną atklamos per purvynus, žliaukiant lietui, visa peršlapusi ar atbris užpustytai takais, prikabinusi batus sniego, suplukusi kultūros namų direktorė. Ieisi, nusišypsos ir ims graužti sąžinę, kad patinęjai, savęs pagailėjai, nenorėjai vargintis per pūgą ar lietį, kai kitas dėl tavęs nė kiek savęs nepagaili. Neužsisibū Bronė, pailsės trobų, kol kaibės. Eis dar ir į kitą kaimą. Ir iš ten vakar kažkodėl neatėjo į repeticiją.“

Jei nusistebėsi šitos nedidukės, smulkutės moters išterme, ji kone įsižeis.

S. Stonkus

APYBRAIŽA

IŠ PAVASARIO I PAVASARĮ...

Milda Telksnytė

(Pabaiga. Pradžią žiūr. Nr. 6 (4199))

Nuvažiuoti į Trumbatiškio kultūros namus, kur dirba Bronė Seliukaitė, ne taip jau paprasta. Kol Trumbatiškyje buvo kolūkių centras, kelią prižiūrėjo, taisė, juo tuomet ir autobusas kursavo. Dabar autobusas iš rajono centro ateina tik iki Gečionių. Nuo Gečionių iki Trumbatiškio dar daugiau kaip trys kilometrai kelio, šokinėjant per slidžius molio kalnelius, lietingais metais patvėrusius slėnius. Šituo keliu per dieną Bronė suvaikšto dažnai net du kartus: iš ryto, kai Gečionyse repetuoja su vaikais, ir paskui vakare, kai Gečionyse renkasi suaugę. Kai pasiekia pušelėmis apaugusį Jasnagurkos piliakalnį, tai jau ir Gečionys atrodo ranka pasiekiami. Sunkiau grįžti vėlai tamsoje, kol sniego nėra ir naktys juodos, bežvaigždės.

Trumbatiškyje repetuoja tik Pilviškių, Subačiaus, Kileviškių ir kitų šitos pusės kaimų žmonės. Kai įsigilini, kaip išsidėstę tie kaimai, stebiesi ir savišlavimais. Kituose kolūkiuose gyvena jauni, pajėgūs žmonės šalia kultūros namų, tačiau į kultūros namus jie neužsuka ir savišlavimo kolektyvų ten beveik nėra, o čia po tris, keturis, penkis, net ir daugiau kilometrų tenka sukti kone kiekvienam savišlavimui. Ir jie ateina. Ateina senukai pensininkai. Kai atsiranda rogių kelias, atvažiuoja į roges pasikinkę arkli. Ateina ir tie, kurie per dieną dirbo lauke ir fermoje, net ir tie, kurie sugrįžta iš darbo Utenos gamyklose. Jeigu neateis kuris, žino — rytojais dieną atklamos per purvynus, žliaukiant lietui, visa peršlapusi ar atbris užpustytai takais, prikabinusi batus sniego, suplukusi kultūros namų direktorė. Ieisi, nusišypsos ir ims graužti sąžinę, kad patinęjai, savęs pagailėjai, nenorėjai vargintis per pūgą ar lietį, kai kitas dėl tavęs nė kiek savęs nepagaili. Neužsisibū Bronė, pailsės trobų, kol kaibės. Eis dar ir į kitą kaimą. Ir iš ten vakar kažkodėl neatėjo į repeticiją.

Jei nusistebėsi šitos nedidukės, smulkutės moters išterme, ji kone įsižeis.

— Man nesunku, — kietai pasakys, — aš įpratusi vaikščioti ir purvynai man nebaisūs. Tik kad žmonių būtų, — atsidus, — kad jie nepavargtų, kad savo žodi tesėtų.

Ir štai jau 25 metai, kai ji dirba Trumbatiškyje, tiek pat metų gyvena pas tą pačią šeimnininkę, kuri ją vadina dukrele.

Gal trejetą kartų į šiuos kultūros namus buvo atvykę dirbti meno vadovai. Tačiau ilgiau dvejų metų nė vienas čia neužsibuvo. Kone visą tą laiką kultūros dirvonus Bronė verčia viena. Pasikeitė net 6 ūkio vadovai. Anykščių rajone nėra kito tokio kultūros namų darbuotojo, kuris net ketvirtį amžiaus būtų atidavęs vienai kultūrinei įstaigai, o juo labiau vieno ūkio žmonėms.

Kai pirmųjų metų pavasarį pasipuošė žalumais medžiais, Bronė apsidžiaugė, kad greitai kultūros namų auga svyruoklis beržas. Kažkoks geras jausmas apima, kai žiūri į jį, į žemyn svyrantį jo šakas. Ypač kai nesiseka, kai liūdina dėl ko nors, kai žodis sužeidžia, beržas tarsi guodžia, ramina. Kai Bronė atvažiuoja, jis tebuvo rankos storumo. Bronės akyse išaugo jis didžiuliu gražuoliu. Tik gaila, per apledėjimą anais metais nulūžo beržo viršūnė. Tačiau medis nepasiduoda, lapoja, puošiasi kas pavasarį gaiviu žalumui, ramosis šakas prausia, lapais saulę atspindi.

Ne tik medžiai išaugo Bronės akyse. Išaugo ir žmonės. Gintuką Seliukaitę prisimena dar pradinį klasių mokinuką, kuris jau ir tuomet šoko, dainavo, vaidino. Dabar kolūkių elektrikas Gintautas Apanskas nepakeičiamas muzikantas ir visų savišlavimo žanrų dalyvis. Be jo neapsieitų nei šokėjai, nei dainininkai, nei etnografinis ansamblis, nei dramos ratelis, nei agitmeninė brigada. Neapsieitų ir be visų kitų savišlaviminių.

— Viena be jų aš gi nieko nepadaryčiau, — sako Bronė.

O padaryta, prisimimus atkempaus kaimo sąlygas, tikrai nemažai. Nuo 1971 m. kone kasmet taro rajono kaimo kultūros namų Trumbatiškis laimi pirmą vietą socialistiniame lenktyniavime. Keturių paskutinių metų iš eilės Trumbatiškio

kaimo kultūros namams pripažįstamas „Puikiai dirbančių kultūros namų“ vardas.

Susidarytų ilgas sąrašas, jei bandyčiau išvardinti šiu kultūros namų kolektyvus, laimėjusius prizines vietas meno savišlavimo apžiuose. Respublikinėje zonių apžiūroje jaunimo tautinių šokių kolektyvui yra tekę pelnyti antrą vietą. Vėliau žodis „jaunimo“ buvo pakeistas, šokėjai pavadinti vyresniųjų žmonių tautinių šokių kolektyvu. Jis paliko ilgam įsimintiną, jaudinantį įspūdį ir Skiemonių apylinkės kultūros dienų Anykščiuose metu. Bronė Seliukaitė bene pirmoji iš kultūros namų darbuotojų rajone atvėrė duris kraštotyrai, surinko apylinkėje dainuojamas dainas, į sceną perkėlė ratelius ir žaidimus, kuriuos aliekančys savišlavimui tarytum pasakoją, kaip reikia gerbti ir vertinti liaudies kūrybą, kaip galima atskleisti taurų jos paprastumą ir grožį.

Tačiau LTSR meno savišlavimo žymnės Bronės Seliukaitės darbe, man atrodo, svarbiausia ne apžiūros, ne pasirodymai, ne prizai ir garbės raštai, kurių jau daug susikaupt kultūros namų spintose. Kultūra — tai ne tik meno savišlavimo vakarai. Kultūra — tai pats žmogus, jo gyvenimo būdas, žmonių tarpusavio santykiai. Svarbiausia Bronė — tas nuolatinis kasdieninis rūpestis žmonėmis, gyvenimas jų gyvenimu, troškimas sėti šviesos grūdus.

Gal todėl čia įprastas dalykas, jei kam rūpestis, bėda, nesutarimai šeimoje, bėga pas kultūros namų direktorę. Ji neatsisakys padėti. Paguos, suras išeitį, pakalbės, sutaukins. Gera, kai ateina dalytis džiaugsmu. Bet tai būna retai. Džiaugsmas juk neslegia.

Nežinau Anykščių rajone kito tokio kultūros namų darbuotojo, kuris būtų tiek sutapęs su ūkio žmonėmis, tiek pasinėręs į jų gyvenimą, į jų reikalus. Šiame ūkyje jau taip įprasta: jei vadybos, jei vestuvės, jei laidotuvis, net klausimas nekyla, kas pasirūpins scenarijumi, šventine, iškilminga nuotaka, kas suras natį linkamąsias, patį gražiausią žodį. Aišku, kad Bronė. Su savo pagalbininkais savišlavimais. Sugulvos, sulakstys, patvarkys. Juk ji

ir moterų tarybos narė, ir apylinkės Tarybos deputatė, ir įvairiausių komisijų narė. Kaip dar dažnai vestuvinių nuotakų sugadina keilią užtvėrusios „bromos“, degtinės butelių kaulijimas. Graži forma, tačiau jai suteiktas bjaurus turinys. O jeigu panaudojant valnikuotą „bromą“ iškilmingai pasveikintume jaunuosius, pro vainikus įvestume juos į naują gyvenimą, įteikdami aplankus su širdingiausiais palinkėjimais, kuriuos jie saugos visą gyvenimą? Kas sugalvota, tas čia ir padaryta.

Daug knygų, kiekvienas žurnalo numeris Bronės perskaitytas su mintimi: gal kokią ištrauką, gerą pasakymą, posmą pritaikys, kai sveikins žemdirbius darbų pabaigusių ar kombainininkus į laukus išleistųjų progą. O gal tai pats reikalingiausias žodis moksleiviams, pradedant naujus mokslo metus, o gal tai posmas, pagerbiantis išėmiantį į užtarnautą poilsį ar drąsą įkvepiantis jaunuoliui, išvykstančiam į Tarybinę Armiją, o gal ji galima panaudoti kupletui per Naujuosius metus? Juk kiekvienai šventei, kiekvienai progai reikia kažko naujo, dar negirdėto, ir svarbiausia — tikro, kas širdį palietų ir jaudintų. Bronė Seliukaitė buvo nustebusi, kai net kitame rajone mirusių pagerbimo dienos metu išgirdo savo parašytą montažą.

Poetų knygas, galima sakyti, ji studijuotė išstudijuotė, o ypač nuo Trumbatiškio kilusio poeto Algimanto Baltakio. Juk čia jo gimtinė, tai šiemis žmonėms, šiemis laukams skirti jo posmai, pagarba žemdirbiui tritūsi.

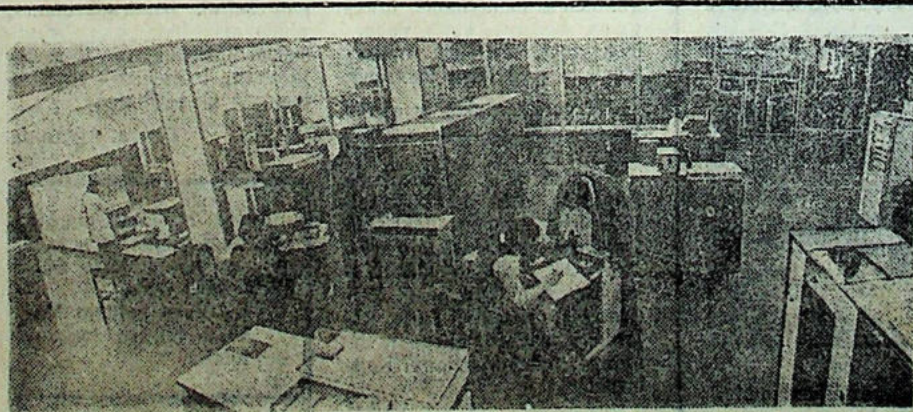
Kas iš tų visų švenčių, tradicinių renginių labiausiai įsiminė?

Karčių melžėjoms — purienių vainikais papuoštos naujos milžuvės — ganiavos pradžios progą, vaikams — žygis į revoliucionieriaus Juozo Opansko gimtinę gegužės 9-ąją, o motinoms ir daugumai žemdirbių — Moters diena, su etnografinių valgių ir rankdarbių parodomis, su šventine, iškilminga nuotaka ir didele pagarba paprastai kaimo moteriai už išugdytus vaikus, darbščias rankas.

O kas labiausiai įsiminė kultūros namų direktorė?

Veikiausiai vieno kultūrinio renginioose rečiau besilankančio kolūkiečio žodį, kad praėjusių Naujųjų metų sutikime buvo linksmia ir gera kaip jaunystėje.

nuolatiniame psl.

Vilniaus studentų miestelio Saulėtekio alėjoje iškilo Vilniaus V. Kapsuko universiteto Matematikos fakulteto skaičiavimo centras. Tūkstančio dovių šimty kvadratinį metrų plotą pagrindinėje salėje veiks penkios labai galingos elektroninės skaičiavimo mašinos. Studentų mokymui įrengtos erdvios auditorijos su kilnojamaisiais pultais. Naujuoju skaičiavimo centru galės pasinaudoti ne tik universiteto, bet ir kitų aukštųjų mokyklų studentai bei dėstytojai.

NUOTRAUKOJE: V. Kapsuko universiteto Matematikos fakulteto skaičiavimo centre.

A. Sabaliausko nuotr. (ELTA)

Prie žilojo Nemuno

Pietinėje Gardino dalyje statomas naujas Panemunės rajonas. Neseniai čia atšventus įkurtas 33-čiame 143 būly name.

Abipus Didžiojo Spalio 60-mečio bulvarų, kuris atsirado dešimtojo penkmečio metais, daugiau kaip 120 hektarų plote suprojektuoti keturi gyvenamieji mikrorajonai. Pirmasis Panemunės mikrorajonas jau pastatytas, antrasis pradėtas, o naujajame penkmetyje dar iškils Panemunės trečiasis ir Rumlovo mikrorajonai. Gražioje Nemuno pakrantėje gyvens apie 50 tūkstančių žmonių. Įdomu prisiminti, kad Gardine, kurio istorija viršija 850 metų, šestajame šio amžiaus dešimtmetyje iš viso tik tiek tebuvo gyventojų.

Panemunės rajone formuojamas stambus prekybos centras, suprojektuotos įvairios

socialinės-kultūrinės įstaigos, sveikatos apsaugos kompleksas. Gyvenamieji namai ypač savitai — kaip medžio šakos — bus išdėstyti Rumlovo mikrorajone. Tuo būdu jie gražiau įsikomponuos į vaizdingą reljefą, o tarp namų bus patogūs statyti pagalbinis pastatas ir įrengti poilsio zonos.

Nuo šių metų Panemunėje pradedami statyti naujos serijos stambiaiplotės namai. Jie turės maždaug 30-ties variantų geriau suplanuotus butus.

(ELTA)

KOLEKTYVINIS DARBAS

2 psl. 1981, 1, 17

IZSIENYJE

● Kaip pranešė laikraštis „Washington post“, pasitraukiant JAV administracija parengė rekordinio karinio biudžeto 1982 finansiniam metams projektą. Sie finansiniai metai prasideda spalio 1 dieną. Biudžetą sudarys 196,4 milijardo dolerių.

● Visuotinės darbo konfederacijos duomenimis, 1980 metais pragyvenimas Prancūzijoje pabrango 15,6 procento. Mokestis už butą išaugo 19,8, už važiavimą visuomeniniu transportu ir ryšių paslaugas — 16,5 proc., drabužiai pabrango 16, maisto produktai — 15 proc.

● Kaip rašo spauda, Italijoje nepaprastai išaugo gamybinio traumatizmo lygis. Šalies pramonės įmonėse, statybose, žemės ūkio fermose kiekvieną minutę įvyksta vidutiniškai dešimt nelaimingų atsitikimų, o iš viso per metus beveik 1 milijonas 300 tūkstančių.

(TASS-ELTA)

IŠ PAVASARIO Į PAVASARĮ...

Atkeltai Spud

Sviesiau pasidaro išgirdus šiltą atsiliepiamą apie vakarą, kuriam ruošiantis tiek buvo dirbta, naktį nemiegota. Tačiau įsimena ne vien tik tai, kas gera. Įsimena ir nusivylimai.

Repetuoti, tiek idėd jėgų, energijos, kol pagaliau gali pasakyti, kad jau viską padarei, kiek galėjai, tačiau kai reikia važiuoti į apžiūrą, pasirodo... pasigėrė saviveiklininkas. Per nieką nuėjo viso kolektyvo darbas. Kur surasti jėgų vėl viską pradėti, iš naujo, vėl tikėti viskuo ir viltis? Tačiau surandama. Žmogus kaip medis, vėl su lapoja, užgydo ir žaizdas, kurias palieka abejingumas, kai tave ištinka nelaimė, nors tu tiek lakstei, tiek rūpinais dėl kitų. Štai kodėl atsiranda ir kartėnis šypsenai, ir balse suskamba nusi-
vylimo gaidelė.

Tačiau viskas praeina, užsimiršta, kai susirenka saviveiklininkai, tokie savi ir artimi, kai jie gerai užtraukia dainą, su įsijautimu perskaito posmus, kai jie pirmiausia pas ją atskuba su linksma žinia, kad gimė sūnus ar duktė, o kai paauka naujas žmogus, jau tryse ateina į repeticijas.

Gera pavasarį, kai šalia kultūros namų pražysta alyvos. Paskui pradžiugina išskleidusios žiedus pačios Bronės sodintos astros, po kultūros namų langais marguojantys jurginai. Gera ir rudenį, kai aukštieji Trumbatiškio klevai nusidažo geltonom, purpurinėm spalvom. Tačiau pati gražiausia vieta Bronėi — Kilevos upelis. Ten, kur jį kerta geležinkelis, skambiai šneka, linksmai dainuoja jo vanduo, šokinėdamas per akmenis. Gera čia sustoti ir pasiklausyti upelio, bėgančio iš pavasario į pa-

vasarį, iš pavasario į pavasarį palydinčio ir visas Bronės dienas, saulės nušviestas ir apniūkusias.

Ne kartą Bronėi Seliukai-
tei siūlė palikti Trumbatiškį, eiti dirbti kur lengviau, kur žymiai geresnės sąlygos, kur reikalingas patyres kultūros darbuotojas.

— Jeigu aš išėsiu, Trumbatiškyje niekas nedirbs, — atsako Bronė.

Ji teisi. Ten, kur asfaltas, kur šilti, nauji kultūros namai, darbuotojų atiras, o tokomis sąlygomis — vargu, Vargu, ar kas kitas norėtų, sugebėtų taip dirbti? Čia ji labiausiai reikalinga. Juk patys gražiausi metai atiduoti šitiems žmonėms, šitoms po kaimus išsimėčiusioms sodyboms, čia išvaikščioti, pažįstami visi kalneliai, kiekvienas miškelis, beržų giraitė. Šitam Aukštaitijos kampeliui per daug atiduota, kad galima būtų jį palikti.

Saugokime savo ir kitų gyvybę

Kai nesistengiama laikytis atsargumo priemonių, neretais atvejais tiek vasarą, tiek ir žiemą ežeruose ar kituose vandens telkiniuose žmonės ištinka nelaimę.

Anykščių rajone 1978 m. nuskendo 5 žmonės, 1979 m. — 11 žmonių, iš jų 3 vaikai, 1980 — 3 žmonės. Pagrindinė nuskendimų priežastis — neatsargumas prie vandens telkinių ir girtavimas. Atminkime, kad prie vandens telkinių reikia būti atsargiems ne tik vasarą, bet ir žiemą.

Mūsų respublikai būdinga permaininga žiema. Nuolatos keičiantis šalčiui ir atlydžiui, sunku nustatyti, kada ledo sluoksnis patikimas. Vaikai paprastai su pirmais šalčiais jau bando ledo stiprumą, kai šis vos kelių centimetrų storio. Taigi, vaikams ir žiemą reikia nuolatinių priežiūros.

Zinokime ir atsiminkime, kad vietose, kur įšala šakelės, rąstai, žolė ir kiti daiktai, ledas labai silpnas ir tos vietos ypač pavojingos. Skaidrus ledas daug stipresnis už matinį arba su įšalusiu sniegu. Labai pavojingos eketės, paliktos žvejų ir užneštos sniegu. Ypač pavojinga vaikščioti ir čiuožti ledu nepažįstamose vietose, kur greita srovė, yra šaltinių, įteka upeliai arba vanduo iš kanalizacijos.

Kai temperatūra žemiau nulio, galima eiti pavieniui ne plonesniu kaip 7 cm le-

du, grupėmis — 12 cm, važiuoti arkliais — 15 cm, lengvaisiais automobiliais — 16 cm, sunkvežimiais — 45 cm. Čiuožykla rengti galima tik tuomet, kai ledas ne plonesnis kaip 25–27 cm.

Užšalus vandens telkiniams, žvejai mėgėjai irgi turi būti atsargūs. Eidami į žūde pasiimkite gelbėjimo priemones: virvę su svareliu, 3–5 m ilgio kartį.

Ilgą nepasimeskite! Saugokitės pagalbos. Ištieskite rankas į šalis, atsargiai remdamiesi į eketės kraštus, pabandykite išlipti ant ledo.

Prie skendinio artinkitės šliauždami. Kai būsite už 3–5 metrų nuo įlūžio vietos, paduokite jam virvę, šaliką, kartį, lentą ar kitą daiktą ir traukite iš eketės. Jeigu gelbstite keliese, šliaužkite prie nukentėjusio grandine — vienas kitą laikydami už kojų.

Jei nukentėjęs tik sušlapo, nuveskite į šiltą patalpą, nuimkite, nušluotykite, įtrinkite kūną spiritu, šiltai aprenkite. Duokite karštos kavos.

Jeif nukentėjęs nekvėpuoja, jo širdis nebeplaka, nedelsdami darykite dirbtinį kvėpavimą „iš burnos į burną“ ir išorinį širdies masažą.

Saugokime savo ir kitų gyvybę, nerizikuokime, būkime atsargūs!

A. Raišlienė

LSGD Anykščių rajono komiteto pirmininko pavaduotoja

Redaktorius ST. VINCIONAS

Gyventojų žiniai

Anykščių rajono BGA kombinatas praneša, kad Svėdasų ir Kavarsko betonų cechuose galima užsisakyti granito ir teracinius paminklus, teracinius antkapius, bortelius ir šlifluotas plyteles. Užsakymai atliekami per savaitę.

Laidojimo biuras ir visi rajono paviljonai parduoda laidojimui vainikus ir krepšelius su gelėmis. Yra nemažas pasirinkimas įvairių laidojimui reikalingų prekių: žvakių, kojinių, skarelių, suknelių, kostiumų, batų, apatinių drabužių, laidojimo juostų, karstų.

Galima išsikviesti į namus fotografą ir civilinių apėgų organizatorių, kuris jums nelaimės valandoje patars ir padės geriau organizuoti laidotuves.

Teikiama dūdų orkestro paslauga.

Išnuomojama autokatafalka, autobusas ir krovininės automašinos paminklų, karstų ir kitų gaminių pervežimui.

Kviečiame pasinaudoti mūsų paslaugomis.

Direktorius

Nuoširdžiai dėkoju Staškūniškio tarybinio ūkio direktoriui, profsąjunginei organizacijai, bendradarbiams, giminėms, kaimynams, visiems, kurie užjautė ir padėjo man, laidojant mylimą mamytę Oną Slikienę.

Dukra Antanina

Mirus mylimai mamytei, nuoširdžius užuojautos žodžius JONUI GUTAIŠKUI taria K. Staro kolūkio Naujų fermos darbuotojai.

EMILIJA ASTRASKIENEI Netekus brangaus žmogaus — mamytės, reikiame nuoširdžią užuojautą.

A. ir K. Krivickai, D. Ragauskienė, V. Navickienė, B. ir J. Navickai

Stauga mirus ALGIRDAI JASEVICIUI, reikiame nuoširdžią užuojautą velionio tėvams ir artimiesiems.

Sodininkystės tarybinio ūkio sodininkystės brigada

MATUI GRINAI Gilaus liūdesio valandą, mirus mylimai mamytei, nuoširdžią užuojautą reiškia

Elmininkų augalininkystės padalinio darbininkai

SPORTAS

Vieni pirmųjų į naujo olimpinio keturmčio startus įsijungė gausus rajono stalo teniso mėgėjų būrys — prasidėjo rajono žiemos spartakiados varžybos miestų ir kaimo kolektyvams, pašventos TSKP XXVI suvažiavimui.

Gausiame sportininkų būryje galima buvo sutikti įvairių kolektyvų, įvairių profesijų, skirtingo amžiaus sportininkus. Visus vienijo vienas bendras bruožas — pasiryžimas pasiaukojančiai ginti savo kolektyvo sportinę garbę, įveikti varžovą, pasiekti komandinę pergalę.

Kaimo kolektyvų grupėje nugalėtojų vardą lėmė kova tarp senų varžovų „Vienybės“ ir Svėdasų, „Gintaro“ ir Andrioniškio kolūkių sportininkų. „Vienybės“ kolūkio atstovai po atkaklios kovos įveikė visas komandas ir sušėdė spartakiados čempionų vardus. Praėjusių metų čempionai — gintariečiai turėjo susitaikyti su truputį kuklesne ketvirta vieta. Antri buvo, po ilgesnės pertraukos vėl subūrę stiprią komandą, Svėdasų kolūkio sportininkai, o Andrioniškio

kolūkio sportininkai jau nebe pirmą kartą įsitvirtina prizinių tarp ir trečioji vieta jiems lyg iš anksto paskirta ir teisėtai priklausanči. Taip buvo ir šį kartą.

Miesto kolektyvų grupėje varžėsi visi stipriausi rajono stalo tenisininkai. Kovingas ir pajėgias komandas į šią spartakiadą atsiuntė Troškūnų ir Kavarsko miestai. Vis tik Anykščių miesto sporto kolektyvai sugebėjo atsispirti minėtų miestų rinktinėms. Pergalingai visus susitikimus užbaigė ir spartakiados čempionų vardą iškovojo pajėgi Tarpkolūkinės stalybos organizacijos komanda. Be pralaimėjimų iš pogrupio varžybų į keturių stipriausių komandų finalinę grupę iškopė kovingi Stalybinių medžiagų kombinato stalo tenisininkai ir po atkaklios kovos rezultatu 2:3 pralaimėjo varžybų nugalėtojams, bet įveikė Melioracijos stalybos montavimo valdybos sportininkus ir iškovojo vicečempionų vardus. Trečia vieta atiteko rajono melioratorių komandai, atkakloje kovoje

įveikusiai Troškūnų miesto rinktinę.

Komandos-nugalėtojos ir prizininkės apdovanotos atitinkamų laipsnių diplomais. Aukso, sidabro ir bronzos žetonais apdovanoti šių komandų žaidėjai.

Gausiame komandų rate pasigedome atstovų iš K. Staro, Kurklių, Skiemonių, Surdegio, „Svyturio“ kolūkių, Naujasodžio, Raguvėlės tarybinių ūkių ir kitų kolektyvų.

Ziemos spartakiados varžybos — ne vieninteliai sportiniai renginiai, skirti TSKP XXVI suvažiavimui. Visus stalo tenisininkus kviečiame į naują startą: vasario 8 d. 10 val. Anykščių II vidurinės mokyklos sporto salėje prasidės rajono individualios stalo teniso pirmenybės. Bus vykdomos vienetų, moterų, vyrų ir mišrių dvejetų varžybos.

N. Misevičius

Varžybų vyr. teisėjas

Praėjusį šeštadienį Anykščių J. Biliūno vidurinėje mokykloje prasidėjo 1981 m. Anykščių rajono žiemos

spartakiada, skirta TSKP XXVI suvažiavimui. Į spartakiados pirmąjį rungtį susirinko stipriausieji rajono šachmatininkai. Iš įstaigų bei organizacijų pajėgiausia buvo Liaudies švietimo komanda (J. Juknevičius, D. Kazlauskas, V. Daubaras, N. Varškaitė).

II vietą iškovojo Kavarsko miesto komanda (A. Kazionis, J. Masiulis, V. Kurcikevičius, V. Beinorienė).

III vietą laimėjo Troškūnų komanda (V. Pranskūnas, V. Polilionis, R. Pukas, N. Dakinevičienė).

Tarp ūkių bei kolūkių I vietą iškovojo Elmininkų bandymų stoties eksperimentinio ūkio komanda (J. Mikalajūnas, J. Kiaušas, L. Puvaskis, L. Kisilienė). II vietą laimėjo „Gintaro“ kolūkio komanda (V. Krasauskas, J. Abarijus, J. Stukas, S. Markūnienė). III vietą atiteko Sodinkystės tarybinio ūkio komandai (J. Cibas, S. Zukauskas, D. Rauktys, A. Kiaulevičiūtė).

A. Bakura

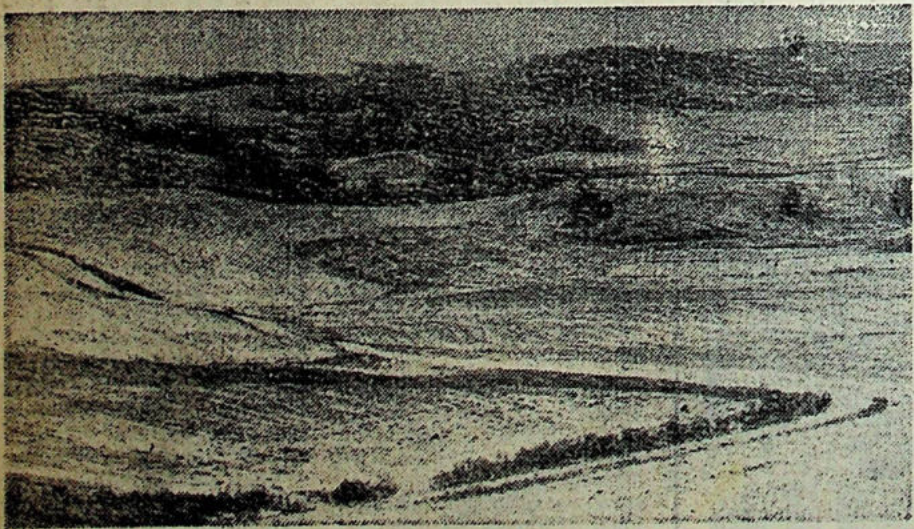
Dėkosa

Nuoširdžiai dėkojame Anykščių autokelių valdybos, Autotransporto įmonės, Jakišio tarybinio ūkio administracijoms, darbuotojams, giminėms, kaimynams, draugams, visiems, kurie padėjo ir užjautė, laidojant mylimą tėvelį ir vyrą Stasį Baltreną.

Zmona, duktė ir sūnūs

Nuoširdžiai dėkojame Anykščių MK administracijai, dirbantiems, Jakišio tarybinio ūkio darbuotojams, „Nevežio“ kolūkio pirmininkui Karveliui, giminėms, kaimynams, visiems, kurie užjautė ir padėjo, mirus mylimai mamytei Marijonai Kapčienei.

Vaikai

Ziema.

J. Junevičiaus nuotr.

234930 Anykščiai, Sagalovo 29. Telefonai: redaktoriaus 5-14-74, red. pavaduotojo 5-18-46, skelbimų skyriaus ir ats. sekretoriaus 5-12-58, laiškų ir žemės ūkio skyrių 5-14-83

«Коллективнис дaрбас» («Коллективный труд») — орган Аниқсийского районного комитета КП Литвы и Аниқсийского районного Совета народных депутатов (на литовском языке)

Rinko Panevėžio spaustuvės Anykščių skyrius, Pergalės 36. Spaudė Ukmergės spaustuvė, J. Janonio 31. Spausdinama rotacine mašina. Inde kras 87262.

Šeina antradieniais, ketvirtadieniais ir šeštadieniais pusės „Pravdos“ formato. Tir. 11,061 Užsak. Nr. 39